

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Det ærede Medlem udtalte dernæst — det tror jeg ogsaa er fremhævet fra anden Side —, at det var ønskeligt, at man fik gennemført den lavest mulige Rente. Her vil jeg gerne sige over for det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (Jens Høyer), som var saa glad over, at man under Behandlingen i Folketinget fik indført Afdragsfrihed i 3 Aar i Modsetning til det, jeg havde foreslaaet, at det kan man maaske nok være glad over, men det er dog et Spørgsmaal, om det ikke vil resultere i en højere Rente. Jeg har i sin Tid ment, at Forholdet burde stilles frit mellem Laantager og Laangiver, fordi jeg var noget ængstelig for, at en saadan Bestemmelse om Afdragsfrihed vilde betyde, at Laantagerne kom til at betale noget mere i Rente. Jeg haaber dog ikke, det skal give sig dette Udslag, men man maa gøre sig klart, at jo længere Afdragsfrihed der er, jo længere Tid der gaar, inden Laangiverne faar Pengene tilbage, des mere naturligt er det, at der betales en højere Rente. Man har altsaa i Folketinget ment, at Bestemmelsen ikke vil betyde noget nævneværdigt i Retning af højere Rente, men at det vil være en betydelig Fordel at være fri for at betale Afdrag de første Aar, inden de gode Virkninger viser sig. Med Hensyn til Spørgsmaalet om den lavest mulige Rente er det indlysende, at vi alle kan interessere os derfor, og jeg vil tro, at de Tilsagn, der foreligger dels fra Nationalbanken, dels fra Kreditforeningerne, vil sikre os mod, at Renten bliver højere end absolut nødvendigt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4037; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 648).

Sagen sattes til Forhandling.

A. Johansen: Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og af de af den højtærede Indenrigsminister ved Forelæggelsen fremsatte Udtalelser, er der, siden Loven om Apotekerafgift og Tilskud til Apotekerfonden i 1932 blev vedtaget, konstateret saadanne Afgivelser fra Forudsætningerne ved de dengang foretagne Ændringer, at en Omordning er ønskelig. Det, det her drejer sig om, er altsaa en Ændring af Afgifterne i Henhold til Nettoindtægterne, og det, Lovforslaget gaar ud paa, er at indføre en anden Skala. Medens den nuværende Skala ender med en fast Afgift af 1 350 Kr. paa en Nettoindtægt af 15 000 Kr. og et Tillæg af 30 pCt. af det overskydende, foreslaas der her en ret væsentlig Forøgelse, procentmæssig set, saaledes at Skalaen ender med en fast Afgift paa 4 080 Kr. og en Procentafgift paa 51 af det overskydende for Indtægter paa 22 000 Kr. og derover.

Det forudsættes i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der, naar de salgbare Privilegier er afløst, vil blive optaget en Revision af hele Apotekerlovgivningen, men det menes nødvendigt nu at ændre det i Loven fastsatte Afgiftsforhold, og selv om der ikke er saa forfærdelig længe til, at hele Spørgsmaalet skal tages op, er der jo det at sige, at Apotekerne i de forløbne 4 Aar har haft de Fordele, der er en Følge af de, skal vi sige, fejlslagne Forudsætninger med Hensyn til Afgifterne. Imidlertid vil jeg gaa ud fra, at dette rent saglige Spørgsmaal kan blive behandlet lidenskabsløst i et Udvalg, og jeg vil derfor henstille, at vi, efter at Forhandlingen her er sluttet, henviser Lovforslaget til Behandling i et 15 Mands Udvalg.

Jeg skal i øvrigt paa Partiets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Villemoes: Da mit Partis sædvanlige Ordfører i disse Spørgsmaal ikke kan være til Stede ved Behandlingen af dette Lovforslag, skal jeg tillade mig at fremsætte enkelte Bemærkninger paa min Gruppes Vegne.

Ved Behandlingen af Apotekerloven drøftede man ogsaa Apotekerafgifterne og deres Beregning. Man var enig om, at de fastsatte